

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Recensentur aliquot, Sanctorum virorum de Ord. Carmelitarum & futuro
eius statu, Prophetiæ & diuinæ reuelationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

Redemptionis captiuorum, R. P. F. *Elias à S. Martino*, Vir pietate, prudentia, doctrina & experientia, ac imprimis Religionis zelo præstans: qui multo tempore cum eis commoratus, ipsorum regimini, directioni, reformationi ac moderationi diligentem nauauit operam.

Quot verò gratiarum & Priuilegiorum indultis *Ordinem Carmelit.* vltro semper cumulauit *Romani Pontifices* longum foret enarrare. Consulat Lector curiosus super his *P. Ferdinandum à S. Maria*, *P. Ildephonsum à Iesu Maria*, & alios qui in hoc argumento desudarunt.

Lubet hic pro coronide subiungere aliquot Sanctorum Virorum de hoc Ordine Prophetias, & diuinas reuelationes. Imprimis perpetua eius duratio reuelata est sancto *Petro Thoma Patriarchæ Constantinopolitano*, Apostolicæ Sedis *Legato*, & inclyto Christi Martyri. Hic dum pro Ord. Carmelit. perpetua conseruatione & augmento frequentes ad Deum, & Beatissimam Virginem preces fanderet, & vna nocte Pentecostes instantius id postularet, à Deipara Virgine mirabili hoc responso dignatus est: *Confidito Petre Religio enim Carmelitarum in finem vsq; sæculi est perseueratura; Elias namque eius Institutor iam olim etiam à Filio meo, in illius transfiguratione id petijt & impetrauit.* Hæc reuelatio in officijs proprijs Sanctorum huius Ordinis, anno 1628. Romæ à Sac. Rit. Congregat. approbata fuit. Vnde & versus ille B. V.

*Dum fluet vnda maris, curretq; per athera Phœbus,
Viuet Carmeli Candidus Ordo mihi.*

Eandem Ordinis huius perpetuam durationem, celebremq; per *S. V. Theresiam* factam anno 1562. Reformationem, sanctitatem quoque & merita manifestauit Diuina Maestas multis retro sæculis, *S. Pachomio*, insigni Eliani instituti in Thebaide *Restauratori*, vti refert ex Simeone Metaphraste *R. P. Ioseph à Iesu Maria* in vita *V. P. Ioannis à Cruce*
lib. I.

lib. 1. cap. 1. & Tom. 2. & 3. Annalium huius Ord. Idem Author loco citato refert ex Abbate Ioachim lib. 5. Concord. noui & veteris Testam. cap. 65. & ex S. Cyrillo Constantinspolit. eius coætaneo sequens de Ordine Carmelitarum vaticinium: *Beatus erit Ordo ille, quem Dominus diliget super omnes.* Et post pauca: *Noua Religio erit, quæ omnino erit libera & spiritualis: quia vero in seruando Ordine suo antiquo incipiet frigescere præ senectute, extollentur adhuc aliqui ex his, qui videbuntur esse strenui ad certamen, ut stent in regno Ecclesia pro Patre suo, &c.* Atq; iterum alibi: *Surget, inquit, Ordo qui videtur nouus, & non est* (hoc dicit de Ordine Carmelit. Discaiceat, qui licet videatur nouus, non tamen est nouus, cum sit idem omnino Ordo ex definitione Roman. Pontif. cum antiquo Ord. Carmelit.) *hi crescent & fama eorum diuulgabitur: & predicabunt fidem, quam & defendent vsque ad consummationem, in spiritu & virtute Elix; qui erit Ordo Eremitarum (montis Carmeli) amulantiam vitam Angelorum, quorum vita erit quasi ignis ardens in amore & zelo Dei, ad comburendum spinas & tribulos, hoc est, ad consumendum & extinguedum perniciosam vitam prauorum.*

Aliam magis illustrem licet minus antiquam, S. Vincentij Ferrerij Dominicani Prophetiam de Ordinis huius Reformatione, & Reformationum eius eximia ac rarissima sanctitate, adducit capite vndecimo dicti lib. 1. vitæ P. Ioannis à Cruce. Vbi tradit S. Vincentium adhuc superstitem nonnullis sibi familiaribus Religiosis reuelasse, antiquissimum Carmelitarum Ordinem aliquando ferereformandum: cuius vaticinij memoria nunquam apud dictos Patres interiit. Vnde cum quoddam Dominicanorum Cœnobium aliquando accessisset Venerab. P. Marianus à S. Benedicto, Vir heroicarum virtutum, & vnus è primis Reformationis alumniis, quidam maximæ auctoritatis Religiosus ei palam dixit: *Multis retro annis de noua vestra*

Carmi-

Carmelitarum Discalceatorum Reformatione, apud nos extitit Sancti nostri Vincentij Ferrerij vaticinium; quod etiam in vetustissimo Codice manuscripto eidem legendum exhibuit, non sine stupore præfati P. Mariani.

Quis vero futuris, præsertim nouissimis, temporibus futurus sit Ordinis huius status: quo ardore ac generositate Sectatores eius fidem sint propugnaturi, cum proprij etiam effusione sanguinis: item quomodo laboranti Ecclesiæ suppetias sint laturi, reuelauit Deus pluries Sanctis & amicis suis; in quibus præcipua est, cœlestis illa veræ virtutis Heroïdes, diuinorum arcanorum Mystra, mysticæq; Theologiæ Pallas, Matriarcha illa Sanctissima *Theresia à Iesu*, quæ in libro vitæ suæ capite 40. sequentes refert reuelationes, quas etiam plures vitæ eius Scriptores recensent.

Quadam die, inquit, magna cum attentione, dulcedine, & quiete in oratione agens, ab Angelis mihi undique circumdata Deoq; quamproxima esse videbar: incipiebam ergo illius Maiestati pro Ecclesiæ incolumitate supplicare. Dicebatur porro mihi, qualem in nouissimis temporibus Ordo quidam Religiosus fructum esset factururus, & quo ardore & generositate eiusdem Sectatores fidem propugnaturi. *Mira præ-*

Aliàs, cum coram Vener. Sacramento Altaris præces meas funderem, quidam Sanctus, cuius Ordo aliquatenus iam conciderat, mihi apparuit, manu lante, debrum præferens; quem ipse aperiens, aliqua me verba, literis magnis & valde legibilibus in eo exarata, legere iubebat; erant autem hæc: Futuris temporibus Discalce. hic Ordo florebit, & multos habebit Martyres. *Theresia, Deo reuelante, Ord. Carmelit.*

Alio die, dum matutinarum horarum tempore in Choro agerem, apparuere mihi coram me stantes, sex aut septem (tot enim mihi esse videbantur) eiusdem Ordinis Viri, gladios manibus præferentes: quo signo designari existimo, illos fidem propugnaturus; cum enim alio tempore orationi instarem, raptâ in spiritu

me vasto quodam in campo putabam constitutam, in quo multos inuicem certantes & pugnantes vidi; qui autem huius, quem dico Ordinis erant, magna contentione & feruore preliabantur; facies autem eorum mire radiabant, & velut flammis inardescabant, alios quidem ad terram prosternebant, alios necabant: hic porro confictus contra hereticos mihi iniri videbatur. Gloriosum hunc Sanctum adhuc aliquoties conspexi, qui quaedam occulta mihi declarauit, &c. Licet vero S. *Theresia* huius Ordinis nomen, prudens & sciens silentio præterierit, constans tamen sententia est, ipsam de Ordine Carmelitarum Discalceatorum fuisse locutam: & ita docent, præter alios complures, Ven. P. *Ioan. à Iesu Maria* lib. 4. compend. vit. S. *Theresie* cap. 3. *Didacus Iopez* Ord. S. Hieron. Episcopus Turiasonenfis ipsi S. *Theresia* ac *Philippo II.* Hispaniarum Regi à sacris Confessionibus, in eius vita. *Thomas à Iesu* in stimulo Missionum part. 4. cap. 5. *Ioseph à Iesu Maria* loco supra citato. Vbi etiam ait, sanctum illum, qui B. *Theresia* cum libro apparuit, fuisse S. *Eliam* Prophetam: ipsamque *Theresiam* in vita aliquot sibi familiarissimis palam dixisse dictas reuelationes de Ordine Carmelitarum esse accipiendas.

Adducit præterea S. *Theresia*, aliam reuelationem, exhibitam Ven. P. *Mariano à S. Benedicto*, Viro eximie sanctitatis in libro *fundationum suorum Monasteriorum* cap. 27. his verbis: Omnibus Fratribus presentibus habitum B. *Virginis* de monte Carmelo assumpsit, (*Catharina de Cardona*) interfuit inter alios P. *Marianus*, qui mihi met narravit, tali se tunc in raptu & suspensione spiritus fuisse, ut plane sensus omnis & motus expers esset. Et hoc in raptu multos se vidisse Ordinis huius (Carmelit. Discalceat.) Fratres & Sorores mortuos, hos quidem decollatos, alios vero brachijs & tibijs truncatos, tanquam si Martyrio afficerentur: hoc namque in ea visione declaratur, &c.

R. P. THOMAS à IES V libro nuper citato refert quod præfatæ V. Catharina de Cardona, fœminæ rara sanctitatis, & in vniuersa Hispania ideo celeberrimæ, aliquando apparuerit supra montem quendam ingens spelunca, quam frequens multitudo Carmelitarum Discalceatorum inhabitabat, qui pro fidei Christianæ prædicatione ferro occumbebant. Alias quoque in oratione posita, vidit amplissimum quendam campum, totum sanguine respersum ac infusum, audiitq; à Christo sibi dici: *Sanguis hic est Filiorum ac Filiarum ELIÆ ac THERESIÆ, futuris temporibus profundendus.* Idem Author narrat de alio quodam Religioso, qui inter audiendum Sacrum, supra altari globum quendam velut Christallinum conspexit, ac in eo quamplures Discalceatos Martyrio coronatos.

Quæ omnia comprobari videntur alia antiquiori (nec tamen minus vera) Prophetia B. Hildegardis, Abbatissæ Ordinis S. Benedicti, cuius etiam meminit Paleonyd. lib. 3. cap. 9. Hæc igitur lib. de nouissima Christiana fidei persecutione, cap. Filia Sion. *Venient, inquit, Equi varij coloris, egressio eorum ab Oriente in Occidentem, mutato vellere paulatim incedent, & progressio eorum ab Occidente in Orientem; hi primi & nouissimi; venient ad partes citramarinas ab ultramarinis, in quibus à vetustissimo tempore præfuerunt, unde primum in omnem terram dimanauit Religio Christiana, inde quoque venit vsque in fines orbis terra Religio Carmelitana in MARIÆ nomine suauiter requiescens, in amore Fraternitatis eius continuè proficiens, & ad deuotionem sui cultus, indies amplius recalescens.* Hæc illa: & vt non incongruè Paleonydorus interpretatur, varij coloris Equi, sunt Religiosi Ordinis Carmelitarum, qui olim in Palestina coacti à Saracenis, dimissis cappis albis, eas assumpserunt varij & mixti coloris. Postea verò in Europam descendentes tempore Honorij IV. reassumpserunt cappas albas, quibus à tempore Eliæ & Elisei

& Elisei

& *Elisæi* Prophetarum vñ fuerant: ac ob id in Prophetiæ verbis additur: *mutato vellere paulatim incedent.* Horum (deinde ait) *progressio ab Occidente in Orientem*; forsan significans huius Ordinis profectum versus *Orientem* futurum, ac aliquando ad patrias Sedes, pristinaq; *Carmeli* montis, totiusq; *Syria* loca, magna cum gloria rediturum. Hi (ait) *primi & nouissimi: primi*, tanquam qui in lege veteri Authore *Elia* Propheta, monasticæ vitæ iecerunt fundamenta, ac ex Monachis *primi*, qui *Apostolorum* vestigia secuti, per *Ægyptum*, & *Palaestinam*, aliasq; *Asia* Prouincias Euangelium disseminarunt; *nouissimi* verò, quia in *nouissimis* etiam temporibus pro fide Christi strenuissimè certabunt, ac magno *Elia* contra *Antichristum* dimicanti associati quam plurimi Martyrij palmam consequentur: ac ob id non immerito *B. Hildegardis* nouissimam hanc Ecclesiæ persecutionem, ipsosque fore *nouissimos*, qui pro Ecclesia dimicabunt prædixit.

Nec dissentit ab his præfatus *Abbas Ioachim*, qui in lib. *de magnis tribulationibus Ecclesiæ* sic ait: *Tempore igitur illo, quo venturi sunt, sicut tenet Ecclesiæ Enoch & Elias, eligendi sunt duodecim Viri de hac Religione, ad instar duodecim Apostolorum, qui prædicabunt iterum Euangelium in omni terra, & propter ipsos conuertentur omnes gentes, &c.*

(***)